

Skolekommissionen skal vedtage det enstemmigt, idet Skolekommissionerne som Regel bestaa af 3 Medlemmer, og $\frac{3}{4}$ af 3 betyder altsaa dem alle. Maa jeg dog hertil bemærke, at hvis denne Bestemmelse vedtages, antager jeg, det vil have til Følge, at Skolekommissionen paa de Steder, hvor den bestaar af 3 Medlemmer, bliver ændret til at bestaa af 5 Medlemmer.

Det er altsaa den ene Side af Sagen. Men lad os saa se Medaillen fra den anden Side, fra Forældrenes Side. Jeg skal da nævne, at jeg personlig kender et Eksempel paa et Sted, som ligger mig meget nær, og hvor jeg er godt kendt — jeg skal ikke nævne Navne, da jeg ikke anser det for hensigtsmæssigt — hvor en Lærer havde siddet som saadan i omtrent 50 Aar, skønt han var en Mand, der ikke burde have været Lærer en eneste Dag. Han var aldeles uskikket til at være Lærer. Han mødte meget ofte beruset i Skolen, han var raa i sin Mund, bandede som en Matros og lærte ikke Børnene noget. Ikke destomindre sad han som Lærer i 50 Aar. Han gjorde en Ting til, han pryglede Børnene efter en større Maalestok. At Børnene fik Prygl, hørte ikke alene til Dagens, men ogsaa til Undervisningens Orden, og de fik det i meget rigeligt Maal. De fik det efter Hartkornet saaledes, at de, der havde det mindste Hartkorn, fik de fleste Prygl. En Gang pryglede han en Dreng, fordi han ikke kunde udtale et Ord saaledes, som han ønskede det. Drengen, som jeg kendte personligt, var ellers en i alle Maader god Dreng og alt andet end uartig. Denne Lærer pryglede Drengen saadan, at det 10 Dage efter, da Drengen blev tvungen til at skifte Linned, viste sig, at Slagene, han havde faaet paa Ryggen, kunde iagttages paa Brystet af ham. Denne Mand sad som sagt som Lærer i 50 Aar. Man vil maaske sige, at Beboerne maatte have kunnet blive fri for denne Lærer. Der blev ogsaa gjort Forsøg paa det, og netop den Gang blev der gjort et ret alvorligt Forsøg fra Kommunalbestyrelsens Side paa at faa fjernet denne Lærer. Men da det skulde til at gaa for sig, vilde Sognepræsten ikke gaa med dertil, og Læreren blev siddende i 20 Aar efter den Tid.

Jeg skal nævne et andet Tilfælde, som jeg kender meget nøje, og som er hentet fra en Egn, meget nær ved min Hjemstavn, hvor en Lærer har siddet i omtrent 30 Aar og sidder den Dag i Dag som Lærer. Der er gjort flere Forsøg paa at blive denne Lærer kvit. Han er hver-

ken fordrucken eller saa, paa samme Maade som den nysnævnte, men han staar i et saadant Forhold til Beboerne, at han er aldeles ude af Stand til at udrette noget som Lærer. Det har efterhaanden ført til, at Børnene ere tagne ud af Skolen, saa at han nu sidder med en halv Snes Børn tilbage. Resten gaar i den private Skole, som Beboerne have set sig nødsagede til at oprette. Man har ogsaa gjort Forsøg paa at blive fri for ham, men det har vist sig hidtil, at Provsten ikke vilde gaa med til det, og han sidder fremdeles som Lærer. Jeg vil bede de to ærede Medlemmer tænke vel over, hvad det vil sige: Der har i 50 Aar siddet en Lærer, om hvilken jeg, uden at gaa Sandheden for nær, kan sige, at han ikke burde have været Lærer en eneste Dag. De Forældre, som ere velhavende nok til at betale for deres Børn i en privat Skole, kunne sende Børnene derhen og derved slippe ud over dette, men alle de fattige Folk, som ikke have Raad til at betale ekstra for deres Børn — og det er jo det store Tal —, have været nødte til at lade deres Børn blive i den Skole, hvor denne Lærer sad, saa at de ikke have faaet anden Undervisning end den, han har kunnet give dem. Jeg vil bede de ærede Medlemmer betænke, hvilken Synd og Uret der er begaaet mod de, kan jeg sige, over tusinde Børn, som i den Tid have været henviste til en saadan Lærers Undervisning. Er den Synd, der her er bleven begaaet mod Børnene, ikke større, end den Uret vilde være, der maaske kunde blive begaaet overfor en Lærer ved, at han uden fuldt ud tilstrækkelig Grund blev afskediget fra sin Plads og kom til at søge sig et andet Erhverv? Jeg tror, de fleste ville indrømme mig det. Naar man kender den danske Befolkning, er der ikke stor Grund til at tro, at den skulde misbruge den Ret, den faar, naar der baade i Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen skal være mindst $\frac{3}{4}$ af Stemmerne for, at vedkommende Lærer kan fjernes, og Sagen skal have været til Ministeriets Undersøgelse og skal være udsat, og vedkommende skal have Ret til baade personligt og skriftligt at forsvare sig.

Det er med Glæde, jeg i Udvalget er gaaet med til ved denne Lønningsreform at forbedre Lærernes Kaar og gøre det i saa væsentlig Grad, som her er foreslaaet. Jeg har gjort det med Glæde, fordi jeg har indset, at Lærernes Lønninger i de fleste Tilfælde ere for lave, og jeg er altid gaaet ud fra, at et godt Arbejde er en